

**Міністерство освіти і науки України
Горлівський інститут іноземних мов
Державного вищого навчального закладу
«Донбаський державний педагогічний університет»**

<p>«ЗАТВЕРДЖЕНО» на засіданні Відбіркової комісії Горлівського інституту іноземних мов ДВНЗ ДДПУ Протокол № 9 від «5» липня 2022 р.</p> <p>Голова Відбіркової комісії С. М. Беліцька</p> <p>М.П. </p>	<p>«РЕКОМЕНДОВАНО» Кафедрою української філології ГІІМ ДВНЗ ДДПУ</p> <p>Протокол № 12 від «4» липня 2022 р.</p>
--	--

**ПРОГРАМА
ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ
(ІНДИВІДУАЛЬНОЇ УСНОЇ СПІВБЕСІДИ)
З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ**

для вступників на денну й заочну форми навчання
на здобуття першого (бакалаврського) рівня вищої освіти

ЗМІСТ ПРОГРАМИ

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА	3
ПЕРЕЛІК ПИТАНЬ ДЛЯ СПІВБЕСІДИ З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ	4
КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ	5
СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ	6

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Програма вступного випробування з української мови на денну та заочну форми навчання для здобуття першого (бакалаврського) рівня вищої освіти укладена на основі Програми зовнішнього незалежного оцінювання, затвердженої наказом Міністерства освіти і науки України від 26 червня 2018 року № 696. Зміст програми охоплює основні розділи української мови (фонетика, графіка; лексикологія, фразеологія; будова слова, словотвір; морфологія; синтаксис; стилістика; орфоепія; орфографія; розвиток мовлення).

Вступний іспит, який проводиться у формі співбесіди з абітурієнтами, має на меті визначення фактичної відповідності підготовки вступника вимогам першого (бакалаврського) рівня вищої освіти.

Абітурієнти, які проходять співбесіду, повинні вміти:

- розрізняти звуки мови, визначати голосні й приголосні звуки, їхню характеристику, ділити слово на склади, розпізнавати явища уподібнення приголосних звуків, спрощення в групах приголосних, основні випадки чергування звуків;
- розпізнавати вивчені орфограми і пояснювати їх за допомогою правил;
- правильно писати слова з вивченими орфограмами;
- відділяти закінчення від основи, добирати спільнокореневі слова, розрізняти форми слова й спільнокореневі слова, визначати спосіб творення слів;
- пояснювати відомі слова, добирати до слів синоніми й антоніми та використовувати їх у мовленні; пояснювати значення фразеологізмів, крилатих висловів;
- розпізнавати частини мови, визначати їхнє загальне значення, морфологічні ознаки, синтаксичну роль;
- розрізняти словосполучення й речення, визначати типи підрядного зв'язку в словосполученні;
- визначати структуру речення, вид речення, правильно ставити розділові знаки й обґрунтовувати їх постановку;
- визначати в реченні з прямою мовою слова автора й пряму мову, замінювати пряму мову непрямою;
- розпізнавати стилі мовлення, визначати особливості кожного з них;
- застосовувати теоретичні знання для створення висловлювань у різних стилях і видах мовлення.

ПЕРЕЛІК ПИТАНЬ ДЛЯ СПІВБЕСІДИ З УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

1. Звуки мови. Голосні і приголосні звуки. Приголосні тверді і м'які, дзвінки і глухі. Букви й інші графічні засоби. Український алфавіт. Співвідношення звуків і букв.
2. Сучасні орфоепічні норми, їх суспільне значення. Вимова звуків і правопис. Склад. Наголос. Ненаголошені голосні, їх вимова і позначення

- на письмі. Вимова приголосних звуків та позначення їх на письмі.
3. Спільнокореневі слова і форми слів. Основа слова і закінчення змінних слів. Значущі частини слова: корінь, префікс, суфікс, закінчення. Основні способи словотворення в українській мові.
 4. Поняття про лексику. Лексичне значення слова. Однозначні і багатозначні слова. Пряме і переносне значення слів. Синоніми, антоніми, омоніми. 16. Загальноживані слова. Діалектні та професійні слова. Стилiстична диференція української лексики. Запозичені слова.
 5. Поняття про фразеологізми. Типи фразеологізмів. Джерела української фразеології. Фразеологізми в ролі членів речення.
 6. Іменник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Рід і число іменників. Особливості відмінювання іменників. Незмінювані іменники в українській мові. Написання й відмінювання чоловічих і жіночих імен по батькові. Кличний відмінок іменників.
 7. Прикметник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Розряди прикметників за значенням (якісні, присвійні, відносні). Відмінювання прикметників. Степені порівняння прикметників, особливості творення.
 8. Числівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Типи відмінювання кількісних числівників. Порядкові числівники, особливості відмінювання. Правопис числівників. Узгодження числівників з іменниками.
 9. Займенник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Відмінювання займенників. Правопис неозначених і заперечних займенників.
 10. Дієслово як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Вид дієслова (доконаний і недоконаний). Форми дієслова: дієвідмінювані, відмінювані (дієприкметник) і незмінні (інфінітив, дієприслівник, форми на -но, -то). Безособове дієслово. Способи дієслова (дійсний, умовний, наказовий). Особові закінчення I та II дієвідміни.
 11. Прислівник як частина мови: значення, морфологічні ознаки, синтаксична роль. Ступені порівняння прислівників. Зміни приголосних за творення вищого та найвищого ступенів порівняння. Правопис прислівників.
 12. Службові частини мови: прийменник, сполучник, частка. Загальна характеристика, особливості правопису. Вигук як частина мови. Правопис викуків.
 13. Речення як основна одиниця синтаксису. Просте двоскладне речення. Підмет і присудок як головні члени речення. Другорядні члени речення (додаток, означення, обставини), способи їх вираження та різновиди. Прикладка як різновид означення.
 14. Речення двоскладні й односкладні. Різновиди односкладних речень. Повні й неповні речення. Тире в неповних реченнях.
 15. Просте ускладнене речення
 16. Складне речення, його типи. Складносурядне речення. Розділові знаки в складносурядних реченнях.

17. Складнопідрядне речення із сполучниками і сполучними словами. Основні види підрядних речень. Розділові знаки в складнопідрядних реченнях. Складне речення з кількома підрядними.
18. Безсполучникове складне речення. Розділові знаки в безсполучниковому реченні. Складне речення з різними видами зв'язку, розділові знаки в ньому.
19. Поняття про стилі мовлення: розмовний, науковий, художній, офіційно-діловий і публіцистичний.
20. Поняття про текст. Поділ тексту на абзаци. Мовні засоби зв'язку речень у тексті.

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ

Бали	Критерії оцінювання
200 балів	Абітурієнт ґрунтовно й повно викладає теоретичний матеріал, дає правильне визначення мовних понять; демонструє повне розуміння матеріалу, обґрунтовує свої думки, наводить необхідні приклади, дібрані самостійно; не допускає мовленнєвих помилок
195 балів	Абітурієнт володіє достатньо глибокими й міцними знаннями, демонструє на прикладах вивчений матеріал.
190 балів	Абітурієнт демонструє знання й розуміння необхідного матеріалу; відповідь у цілому відзначається багатством словника, точністю слововживання, стилістичною єдністю, граматичною.
185 балів	Абітурієнт виявляє знання й розуміння основних положень, однак у відповіді є певні фактичні та дві негрубі лексичні помилки, які він виправляє після зауваження екзаменатора.
180 балів	Абітурієнт правильно та логічно відтворює навчальний матеріал, розуміє основоположні правила, вміє наводити окремі власні приклади на підтвердження правил з орфографії та пунктуації у мовленні наявні три негрубі лексичні помилки.
175 балів	Знання є достатньо повними, абітурієнт вільно застосовує вивчений матеріал, розуміє факти, але викладає матеріал не досить повно, припускається трьох-чотирьох лексичних помилок.
170 балів	Абітурієнт виявляє знання і розуміння основних положень навчального матеріалу. Відповідь його правильна, але не достатньо осмислена, не підтверджена прикладами з орфографії чи пунктуації, у мовленні наявні чотири лексичні та дві граматичні помилки.
165 балів	Абітурієнт самостійно відтворює більшу частину навчального матеріалу; відповідає за планом, висловлює власну думку щодо запропонованого питання, уміє

	застосовувати знання на практиці; виклад загалом зв'язний, питання в цілому розкрито, але помітний репродуктивний характер, у мовленні наявні лексичні (до п'яти) та граматичні (до трьох) помилки.
160 балів	Абітурієнт припускається помилок у визначенні понять або у формулюванні правил, помітний репродуктивний характер мовлення, у мовленні наявні лексичні (до шести) та граматичні (до чотирьох) помилки.
155 балів	Абітурієнт не вміє глибоко й переконливо обґрунтовувати свої думки й відчуває труднощі під час добору прикладів; викладає матеріал непослідовно, припускається лексичних (до семи) та граматичних (до п'яти) помилок.
150 балів	Абітурієнт знає близько половини навчального матеріалу, здатний з помилками й неточностями дати визначення понять, сформулювати правило, відтворити його з помилками та неточностями; припускається лексичних (до восьми) та граматичних (до шести) помилок.
140 балів	Абітурієнт має недостатній рівень знань; знає близько половини навчального матеріалу, здатний відтворити його відповідно до тексту підручника, повторити за зразком певну операцію, дію; у мовленні наявні лексичні (до дев'яти) та граматичні (до семи) помилки.
135 балів	Абітурієнт описує мовні явища та процеси без пояснень причин, слабко орієнтується в поняттях; припускається лексичних (до десяти) та граматичних (до семи) помилок.
130 балів	Абітурієнт відтворює менше половини навчального матеріалу, може дати відповідь із кількох простих речень; здатен усно відтворити окремі положення завдання; не має сформованих практичних умінь та навичок; припускається лексичних (до десяти) та граматичних (до семи) помилок.
125 балів	Абітурієнт фрагментарно відтворює незначну частину навчального матеріалу; його репліки недостатньо вдалі, оскільки не враховують належним чином ситуацію спілкування, не відзначаються послідовністю, доказовістю; у мовленні наявні лексичні (до десяти) та граматичні (до семи) помилки.
120 балів	Абітурієнт демонструє незнання більшої частини вивченого матеріалу відповідного розділу, припускається помилок при формулюванні визначень і правил, що спотворює їхній зміст; у мовленні наявні лексичні (більше десяти) та граматичні (більше семи) помилки.
0 балів	абітурієнт відмовляється / не може надати відповідь.

СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Глазова О.П. Українська орфографія : Навчальний посібник. Харків : Веста : Ранок, 2005. 384 с.
2. Глазова О.П. Українська пунктуація : Навчальний посібник. Харків : Веста : Ранок, 2004. 352 с.
3. Загнітко А.П., Пац Л.І., Дубовик Л.І., Важеніна О.Г. Українська практична лексикологія, фонетика, орфографія. Донецьк: ТОВ ВКФ «БАО», 2007. 204 с.
4. Ковтюх С.Л. Репетитор (як навчитися грамотно писати) : Навчальний посібник з практичного курсу української мови. Київ: «ВД «Професіонал», 2007. 592 с.
5. Пазяк О.М., Сербенська О.А., Фурдуй М.І., Шевченко Л.Ю. Українська мова : Практикум : Навчальний посібник. Київ: Либідь, 2001. 384 с.
6. Український правопис (2019):
<https://mon.gov.ua/storage/app/media/zagalna%20serednya/05062019-onovl-pravo.pdf>
7. Фурдуй М.І. Українська мова. Практикум з правопису: Навчальний посібник. Київ: Либідь, 2004. – 272 с.
8. Ющук І.П. Практикум з правопису української мови. Київ : Освіта, 2012. 254 с.

Корисні лінки

1. Вступник 2022: http://forlan.org.ua/?page_id=25857.
2. Онлайн-консультація від Олександра Авраменка до ЗНО-2022. Національний мультипредметний тест: <http://surl.li/cfxtf>.
3. Офіційні звіти про проведення ЗНО <https://testportal.gov.ua/ofzvvt/>.
4. Програма ЗНО з української мови: <https://testportal.gov.ua/programe/>.
5. Словники України онлайн: <https://lcorp.ulif.org.ua/dictua/>.
6. Тренажер з української мови: <https://webpen.com.ua/>.
7. Усі слова з наголосами, які треба вивчити для ЗНО: повний список + документ з вправами: <https://navsi200.com/slova-z-naholosamy-2020/>.
8. Як скласти ЗНО з української на 200? Поради Авраменка: https://www.youtube.com/watch?v=Znsq_FrgfXc.